

Посвещение.

Дойдохте пакъ вий, призрачни създанья,
Що нѣкога се мѣрнахте прѣдъ менъ;
Дали сега да сегна да ви хвана?
Милѣй ли оцъ сѣрдце по оня блѣнъ?
Не бѣгате! Ей, волята ви стана,
Щомъ сѣйнахте прѣдъ взора замѣленъ;
Младежки ми гърдитѣ развѣлнува
Омаята, по ваший рой що плува.